

ԴԱՎԻԹ ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ

*Հաճախ լռությունը ասում է այն,
ինչ ասելու համար մենք բառեր
չենք գտնում:*

- Կոնտրաբասի մենախոսությունը

Կոնտրաբասի մենախոսությունը

1.

Am

Ստեղծվածս օրվանից ես աշխատում եմ,

Dm

Երգում եմ նվագախմբում,

Համերգների ժամանակ կաշվիցս ելնում եմ,

F E

Բայց ծափերը ջութակն է հավաքում:

2.

Am

Չէ՞ որ ես եմ երաժշտության զարկերակը,

Dm

Առանց ինձ երաժշտություն չկա,

Առանց ինձ ո՛չ շեփորը, ո՛չ էլ ջութակը

E Am

Չի հանդգնում բեմ բարձրանալ:

3.

Ամեն փորձից հետո նրանց պատյաններն են դնում

Ու առոք-փառոք տանում են տուն,

Իսկ ինձ ինչ-որ շորով ծածկում

Ու լավագույն դեպքում թողնում են բեմում:

4.

Բայց չէ՞ որ ես եմ երաժշտության զարկերակը,

Առանց ինձ երաժշտություն չկա,

Առանց ինձ ո՛չ շեփորը, ո՛չ էլ ջութակը

Չի հանդգնում բեմ բարձրանալ:

5.

Մի օր էլ դիրիժորը հիվանդ էր, չեկավ,

Գործիքներն իրար խառնվեցին,

Եվ այդ ժամանակ Ֆագոտը ասաց.

-Բոլորդ լսե՛ք Բասին:

6.

Չէ՞ որ Բասն է երաժշտության զարկերակը,

Առանց Բաս երաժշտություն չկա,

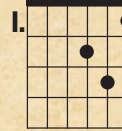
Առանց Բաս ոչ ոք, նույնիսկ ջութակը

Չհանդգնեց բեմ բարձրանալ:

Am

Dm

F

E

A

7.

Am

Բայց շուտով հատեց իմ համբերությունը,

A Dm

Ու ես վերջապես երգեցի,

Երգեցի ոչ թե այն, ինչ գրված էր,

F E

Երգեցի այն, ինչ ուզեցի:

8.

Am

Համերգից հետո մի հին դաշնամուր

A Dm

Կուլիսներում ինձ ասաց.

- Որդիս, շատ լավ եմ ես քեզ հասկանում,

E Am

Բայց դու քո բարձրունքից ընկար ցած...